

İstanbuldayım

– Öz · 19 Ocak 2017

* İstanbul'dayım *

Biliyorum kolay değil, acılarla dolu bir dünyada yaşamak
sen!.. geceyle dağılan ayaz, hangi kuş gün almadan kanat çırpıp
seviştikçe pembeleşen dudakların, sefil bir alev gibi su aldı içim
dertliyim!

bilmediğim bir şey var omuzlarımda, ellerim sen kokuyor
hadi gel, deniz kabukları toplayıp getirdim
İstanbul'dayım, Heybeli açıklarında
yıllardır, böyle derin sularda yüzmemiştim.

Bir şarkı geçiyor dilimin iğnesinden
her nağmesinde ayrı bir kalp çarpıyor
az şey değil, dost bildiğin insanlardan uzakta yaşamak
özledim "aşkım" değişimini eski karımın
biliyorum o'da beni özlediğini
hangi kente gittiysem; sensiz olmanın acısını çektim
ne güzel şey, sana sevgilim diyebilmek.

Anladım, unutulmakla yaşamamanın, ne demek olduğunu
sen, kırılğan sularda yıldızlaşan günahkar yakamozum
iki dudak arasına sıkışan imkânsız şelalem;
ve çölde yol şaşırın, kervanlara kur yapan kutup ayım
biliyorum, hepimizin bir gizli sevdası olsa gerek
başı şahbaz, yüreği ayaz, bencil kadın
göğsünde kilitletiğin tenini aç aşka
okşadıkça saçlarını toy bir rüzgâr
bir yangın başlar içinde, mahzun ve düşünceli
ey, namert sinene uzanan Aslı' ile Kerem masalı
gel diyorsun, gözlerin neden ıslak? birden yağmur oluyorsun
sarıyor bedenini boylu boyunca toprak kokusu
sen, yıllar sonra aşık mı oluyorsun?

Nuri Dağdelen

Özdere-İzmir

Not: Őiri seslendiren Metin Osmanoglu